

mig derföre friheten härhos bifoga Andra Kammarens under sednaste Riksdagen Tillfälliga Utskotts N:o 3 Betänkande N:o 23, som utreder, hvarest rust- och roteringen hårdast trycker. Mycket vore härvid att anföra, men det redan nämnda torde tillräckligt visa, att rust- och roteringen allt för hårdt trycker Svenska jorden. Vill man oväldigt granska och jemföra rust- och roteringstungan i de olika provinserna, så torde det förefinnas olikheter, som äro allt för mycket i ögonen fallande. Den ort jag representerar, nemligen Jönköpings län, är kanske en bland de hårdast tryckta genom rust- och roteringsskyldigheten, utan att derföre någon lindring blifvit föreslagen. Af detta skäl och på grund af hvad jag ofvan yttrat, får jag vördsamt hos Riksdagen anhålla,

att Riksdagen ville låta utreda och föreslå, i hvad mån lindring kunde beredas rust- och rotehållare i den allt för hårdt tryckande rust- och roteringsbördan, samt att på grund häraf skälig lindring måtte tillerkännas de rust- och roteringskyldige inom den Småländska provinsen.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

D. Danielsson
från Jönköpings län.

N:o 182.

Af Herr Harald Ericsson: Angående tillökning i anslaget till ekonomiska karteverket.

Genom ett af Riksdagens Revisorer ifrån styresmannen för rikets ekonomiska karteverk inforradt förslag öfver den kostnad, som erfordras för att inom 25 års tid få riket fullständigt kartlagdt, och efter hvad de 8 sistförflutna årens erfarenhet gifver vid handen, skulle för ernående af detta mål under samma tidrymd behöfvas ett årligt statsanslag af 75,394 R:dr R:mt. De obestriddliga förhållanden, att statitiska uppgifter förlora sitt egentliga värde, då de blifva gamla ;

att de böra åtminstone någorlunda samtidigt anskaffas, emedan de eljest icke medgifva de jämförelser, som med dem åsyftas; att stora företag, utförda med tillräcklig arbetsstyrka på kortare tid, kosta mindre, än om de skola af färre arbetare på längre tid utföras, ådagalägga behovet af ett, åsyftade ändamålet mera motsvarande års-anslag.

Då härtill kommer den omständighet, att ekonomiska karteverket, såsom i behof af en större skala och deraf följande omständligare arbetssätt, skall i enlighet med de af Kongl. Maj:t, genom i sednare åren utkomna nådiga Bref utfärdade föreskrifter, förlägga så väl militär-karteverket som äfven de geologiska undersökningarne med erforderliga kartestommar, så är alldeles nödvändigt, att anslagen för dessa trenne karteverk *regleras så*, att ekonomiska karteverket, hvilket, såsom stam för de öfriga, ovilkorligen har behof af ett större årsanslag än de tvänne andra, icke, såsom nu är fallet, åtnjuter *minsta* anslaget, hvilket omöjliggör uppfyllandet af dess bestämmelse. På här anförda skäl vågar jag föreslå, att det årliga statsanslaget för ekonomiska kartearbetenas fullföljande i södra och mellersta Sverige ökas ifrån 46,000 R:dr till erforderliga 75,394 R:dr R:mt, hvilken förhöjda summa minskas af de anslag topografiska och geologiska karteverken nu hafva. De oberäkneliga fördelar i industrielt och statistiskt afseende detta i sig sjelf gagneliga och för Riket magtpåliggande arbete, en gång fullbordadt, kommer att medföra, förmodar jag böra undanrödja hvarje tvekan för Riksdagens bifall till denna min vördsamma framställning; men skulle jag misstaga mig härutinnan, så anser jag mig böra framhålla såsom alldeles nödvändig den åtgärd från Riksdagens sida, att, för undanrödjande af den stora skada, företaget lider, derigenom att en stor del konceptkartor i saknad af tillräckliga medel för deras gravering och tryckning börja blifva förlegade, eller rätteligen antiqverade, innan de kunna ifrån trycket blifva befordrade, ett belopp af 6,000 R:dr för så väl redan detta som nästkommande år anslås särskildt för, dels befordrande och fortskyndande af de ekonomiska kartornas och beskrifningarnes utgifvande från trycket, och dels till förbättrande af deras lönevilkor, som bearbeta kartornas mångfaldigande, och hvilka, till största delen bestående af fruntimmer, icke åtnjuta mer än 360 R:dr årlig lön för 5¹/₂ timmars tjenstgöring om dagen, ehuru de kunna åstadkomma utmärkta arbeten, enligt hvad de af ekonomiska karteverket utförda kartor ådagalägga.

Jag föreslår derför,

att det anslag af 46,000 R:dr, som ekonomiska karteverket åtnjuter till bearbetande af södra och mellersta Sverige ökas till 75,394 R:dr genom nedsättning och öfverflyttning af anslagen från topografiska och geologiska karteverken;

eller, om detta förslag icke vinner bifall,

att anslaget till ekonomiska karteverket ökas genom ett ytterligare bidrag af 6,000 R:dr.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1868.

Harald Ericsson.

N:o 183.

Af Herr Harald Ericsson: Angående beviljandet af räntegaranti åt ett bolag, som kan vara bildadt för anläggande af en jernväg mellan Frövi och Falun.

För hvarje vän af fosterlandets framåtgående i alla riktningar, för hvar och en som inser, att detta framåtgående ytterst beror på tillväxten och utvecklingen af nationalförmögenheten och landets ekonomiska resurser och för hvar och en, som vet och erkänner, hvilken mächtig häftstäng en kraftig jernindustri utgör för alla andra näringars lyftande, har det länge varit nedslående, att Sveriges jernhandtering — ehuru vårt land af naturen eger de outtömligaste förråder af de mest godartade malmer och råämnen — på långt när icke utvecklats, hvarken i kvantitativt eller kvalitativt hänseende, som en mängd andra jern tillverkande länders.

Ty ehuru jernmalmsbrytningen under de sista 30 åren fördubblats, kan den Svenska jern tillverkningen, som vid början af ofvannämnda tidsskifte utgjorde $\frac{1}{16}$ af hela den civiliserade världens, numera icke beräknas till högre än $\frac{1}{33}$ af den allmänna tillverkningen. Vi se således att vi icke hålla jemna steg med andra länder. Denna insigt bör mana oss att efterforska anledningarne och orsakerna till ett så otillfredsställande förhållande och att tillse, hvilka medel vi ega för att ändra och afhjelpa detsamma.

Varnande och uppmanande röster hafva icke saknats, och man kan icke utan orättvisa påstå att icke vårt lands jern tillverkare hafva bemödat sig om att